

საქმე №-----
№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

თბილისი

8 აგვისტო,

2018 წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,
წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია

მოსამართლე - გიორგი არევაძე
სხდომის მდივანი - მამუკა გოგოლიძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ა-----ი - საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----,
დაბადებული 1-----ს, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული ქ-----
-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები თ-----ში.

ადვოკატები - გ-----ი, დ-----ი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის
პირველი ნაწილი (მუქარა, ე.ი. სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც
ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში)

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1.სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 27 ივნისს, თ-----ში, დაახლოებით 21:00 საათზე, ა-----ი
ყოფილ მეუღლეს ს----- მ-----ეს უკავშირდებოდა მობილური ტელეფონის საშუალებით,
აყენებდა მას სიტყვიერ შეურაცხყოფას და ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით და
ჯანმრთელობის დაზიანებით, კერძოდ დაამტკვევდა ცხვირ-პირს, დაახრჩობდა და
მოკლავდა, რა დროსაც ს----- მ-----ეს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი
შიში, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა მორალური ზიანი.

2.მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლოს დასკვნა ა-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ, ემყარება
სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ
მტკიცებულებათა ერთობლიობას:

ბრალდებულის ჩვენებით, რომელმაც სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ განქორწინების შემდეგ მას სასამართლომ განუსაზღვრა მისი შვილების ნახვის დღეები, ბავშვები პარასკევ დღეს სასწავლო პროცესის დასრულების შემდეგ მიჰყავს ბაღიდან და სკოლიდან და უკან აბრუნებს სასწავლო დაწესებულებებში. საზაფხულო არდადეგების დაწყების შემდეგ ბავშვები ერთი კვირა უნდა ყოფილიყვნენ დედასთან და ერთი კვირა მამასთან. არდადეგები რომ დაიწყო, მან დაურეკა ყოფილ მეუღლეს და ბავშვების წაყვანაზე დაელაპარაკა, რაზეც ყოფილმა მეუღლემ უთხრა, რომ ბავშვი იყო ბაღში და შეეძლო იქიდან წაეყვანა. ბრალდებულმა იკითხა, რომ არდადეგები იყო, ცხელოდა და რატომ დადიოდა ბავშვი ისევ ბაღში, რაზეც ყოფილმა მეუღლემ ცინიკურად უპასუხა, რომ საბავშვო ბაღში გააგრძელა ბავშვმა სიარული, მეგობრებთან უნდოდა ყოფნა და ბაღში ამიტომ დადიოდა. ს.მ-----ესთან შეკამათების დროს ა.ყ-----ი გაბრაზდა და მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, შემდეგ შვილებს ელაპარაკა ტელეფონით, რა დროსაც ს----- მ-----ემ რაღაც უთხრა ბავშვებს, ბრალდებულმა კარგად ვერ გაიგო რა თქვა დაზარალებულმა და ბავშვს უთხრა, რა სისულელეს გეუბნება, თავი არ მომაკვლევინოსო, კამათის დასრულების შემდეგ შეტყობინება გაუგზავნა „ისე არ გაიხადო საქმე, მეხვეწებოდე, მტკვარში არ გადამაგდოვო“. ბრალდებულმა ასევე განმარტა, რომ ეს იყო გაბრაზებულ გულზე ნათქვამი სიტყვები, მუქარის სისრულეში მოყვანას არ აპირებდა.

დაზარალებულ ს----- მ-----ის გამოკითხვის ოქმით, მოწმეების - მ----- მ-----ის, ზ----- ბ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მობილური ტელეფონის დათვალიერების ოქმით და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

3. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულებითი სტანდარტი - გონივრულ ეჭვს მიღმა, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლით კრიმინალიზებულია მუქარა, რაც გულისხმობს სიცოცხლის მოსპობისა ან ჯანმრთელობის დაზიანების ანდა ქონების განადგურების მუქარას, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ამ დანაშაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ მუქარა მიმართული იყოს სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების ან ქონების განადგურებისაკენ. ქმედების მუქარად დაკვალიფიცირებისათვის გადამწყვეტია, რომ მუქარის ადრესატს გაუჩნდეს საფუძვლიანი შიში, რომ მუქარა რეალურად განხორციელდება.

სასამართლო ასევე განმარტავს, რომ მუქარის განხორციელების დროს, აუცილებელია არამარტო მუქარის განხორციელება, არამედ ისიც, რომ იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდეს მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, ამდენად მუქარა ისეთი ფორმით, ისეთ

ვითარებაში და ისეთი პირის მიერ უნდა იყოს წარმოთქმული, რომ მუქარის მსხვერპლს საფუძვლიანად გაუჩნდეს მისი განხორციელების შიში, ამდენად არ არის აუცილებელი მუქარა იყოს რეალური, მართლაც მიმართული იყოს მუქარის შინაარსში გამოთქმული ქმედებების ჩასადენად, დამნაშავეს შესაძლებელია არც ამოძრავებდეს მუქარის განხორციელების მიზანი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლით განსაზღვრულია პასუხისმგებლობა ოჯახური დანაშაულისთვის, რაც განმარტებულია, როგორც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 108-ე, 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 125-ე, 126-ე, 137-ე-141-ე, 143-ე, 144-ე-144³, 149-ე-151-ე, 160-ე, 171-ე, 253-ე, 255-ე, 255¹, 381¹ და 381² მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა. ოჯახური დანაშაულისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ მუხლში აღნიშნული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით, ამ მუხლზე მითითებით. ამავე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრად ითვლება მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

მოცემულ შემთხვევაში საქმეში არსებული მტკიცებულებებით - ბრალდებულის ჩვენებით, დაზარალებულ ს----- მ-----ის გამოკითხვის ოქმით, მოწმეების - მ----- მ-----ის, ზ----- ბ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მობილური ტელეფონის დათვალიერების ოქმით, რომ ა-----ის ქმედებაში სახეზეა დანაშაულის - სიცოცხლის მოსპობის მუქარის, როდესაც ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, შემადგენლობის ყველა ნიშანი.

ამდენად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ ა-----მა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული, რისთვისაც ა-----ი ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ა-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა მისი მხრიდან დანაშაულის ნებაყოფლობითი აღიარება, ხოლო დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას.

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავეს შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადექვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასჯელის კონკრეტული სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს ბრალდებულის პიროვნებას,

აღიარებს ჩადენილ ქმედებას.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ ა-----ის რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისთვის მას უნდა დაენიშნოს ძირითადი სასჯელი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში და მის მიმართ სასჯელის სახედ გამოყენებული უნდა იქნას თავისუფლების აღკვეთა 7 თვის ვადით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 258-260-ე, 268-279-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) თვის ვადით.
2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52¹-ე მუხლის თანახმად მსჯავრდებულს 3 (სამი) წლით აეკრძალოს იარაღთან დაკავშირებული უფლებები.
3. სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან 2018 წლის 3 ივლისიდან.
4. საქმეზე არსებული ნივთმტკიცება CD დისკი (ინახება თბილისის საქალაქო სასამართლოს კანცელარიაში) შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.
5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.
6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

გიორგი არევაძე